

Józef Marcinkiewicz, Andrzej Krzyszowski

Sitno, st. 10, gm. Szczecinek, woj. koszalińskie, AZP 26-25/-

---

Informator Archeologiczny : badania 28, 49

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sieklówka Dolna, st. 7, gm. Kołaczyce, woj. krośnieńskie — patrz: neolit

Sitno, st. 10
gm. Szczecinek, woj. koszalińskie
AZP 26-25/—

PP Pracowni Konserwacji Zabytków
Ośrodek Naukowo-Konserwatorskie
Pracownia Archeologiczna w Poznaniu

Badania prowadzili mgr mgr Józef Marcinkiewicz i Andrzej Krzyszowski (autor sprawozdania). Finansowane przez Okręgowy Zakład Gazownictwa w Poznaniu. Pierwszy i ostatni sezon badań. Osada halsztacka kultury łużyckiej i ślad osadniczy z okresu późnej fazy wczesnego średniowiecza (fazy E-F).

Stanowisko (nowo odkryte) jest położone poza obrębem doliny, w zagłębieniu, w pobliżu dość dużego oczka wodnego. Teren jest pagórkowaty, aktualnie zajęty ugorem, ekspozycja ujemna, okrężna, o przewyższeniu w granicach 5–8 m.

Badania rozpoznawcze i wykopaliskowe wykonano na zlecenie Inwestora w związku z budową w tym miejscu odcinka rurociągu Piła-Wierzchowo. Na przyszłej trasie inwestycji założono jeden wykop badawczy o długości 125 m i szerokości 3 m — łącznie więc wyeksplorowano powierzchnię 375 m².

Zarejestrowano następujące źródła archeologiczne, reprezentujące dwie jednostki kulturowe:

1. Horyzont ludności kultury łużyckiej — wyodrębniony na podstawie odkrytych czterech obiektów nieruchomych o charakterze osadowym (2 jamy i 2 paleniska) oraz 230 fragm. ceramiki. Chronologię źródeł ceramicznych — na podstawie cech technicznych — ustalono na okres halsztacki C wg systematyki Montelius-Kostrzewski. Cechami diagnostycznymi są: fragm. dużego, szerokootworowego naczynia zosobowego typu jajowatego, z brzegiem odgiętym na zewnątrz, zdobionym nakrawężnie pasmem odcisków dołkowych, talerz krążkowy i fragm. misy z kołnierzatym brzegiem, zdobiony nakrawężnie ornamentem bruzdowym w motywie krokwiowym.

2. Horyzont społeczności z późnej fazy wczesnego średniowiecza — zarejestrowany na podstawie zaledwie dwóch fragm. ceramiki naczyniowej, odkrytej w warstwie stropowej calca oraz na złożu wtórnym w obiekcie kultury łużyckiej. Oba fragmenty są silnie formującą obtaczane na kole garncarskim, a jeden jest dodatkowo zdobiony układem poziomych linii żłobkowanych — cechy diagnostycznej dla młodszych faz wczesnego średniowiecza.

Materiały i dokumentacja są przechowywane tymczasowo w Ośrodku Naukowo-Konserwatorskim PP PKZ w Poznaniu (w tym opracowanie stanowiska w formie maszynopisu: A. Krzyszowski, *Osada halsztacka ludności kultury łużyckiej w miejscowości Sitno, gm. Szczecinek, woj. koszalińskie (stanowisko 10)*, ss. 13, ryc. 5, fot. 3, Poznań 1994).

Badania nie będą kontynuowane.

Sitno, st. 11, gm. Szczecinek, woj. koszalińskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

Strzegowa, st. Góra Grodzisko Pańskie, gm. Wolbrom, woj. katowickie — patrz: wczesne średniowiecze

Strzegowa, st. Góra z Jaskinią Biśnik, gm. Wolbrom, woj. katowickie — patrz: późne średniowiecze